

XXIV. évfolyam 57. szám
A. D. 2018. május

KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok
értesítője

PÜNKÖSD

„...mert mindenki a maga nyelvén hallotta őket beszélni.” (ApCsel 2,6)

Jó pár évvel ezelőtt ösztöndíjasként egy tanévet tölthettem el a németországi Göttingenben. Nagy várakozás és nem kis félelem volt bennem, mikor elindultam. Hogyan tudok beilleszkedni egy ismeretlen közösség mindennapi életébe? Valamennyire tudok németül, de vajon mennyire értem meg majd őket, és mennyire értenek meg majd ők engem? Hatalmas csomagokkal érkeztem meg a göttingeni pályaudvarra, és elindultam, hogy megkeressem az evangélikus kollégiumot. Elővettem a papírt, hogy megnézzem, hova is kell mennem pontosan. Geiβtstrasse 9 – Lélek utca 9. Elolvastam még egyszer a címet, és egy halvány mosoly futott át az arcomon, a gondolataimon: hiszen nem kell aggódnom, a Lélek utcába költözöm. A kezdeti feszültség még inkább csillapodott bennem, amikor megláttam, hogy a kollégium bejáratára egy szárnyaló fehér galamb van felfestve. (Az akkor elém tároló kép látható a Kereső Szó mostani számának a borítóján). Lélek és fehér galamb, ez már csak jó lehet – gondoltam magamban. Nagyszerű volt ezek után megtapasztalni a kollégium falai között, hogy ez nem csak külsőség. Azt éltem meg, hogy az ott lakó diákok befogadtak és megértették egymást. Lehet, hogy a nyelvtani szerkezeteim nem voltak pontosak, de kölcsönösen meg akartuk, és meg tudtuk érteni nem csupán egymás mondatait, hanem a gondolatait is. Azt tapasztaltam meg, hogy a Lélek nem csak az utcanév táblán van jelen, hanem a közösség életében is.

A Lélek, az Isten Lelke az, aki összekapcsol, összeköt életeket. A bábeli zűrzavar újszövetségi ellenpontja pünkösdi csodája. A megannyi különböző gondolkodású, más-más országból és tartományból érkezett ember egyszer csak a saját nyelvén hallja a tanítványokat beszélni. Hallja és megérti az evangélium üzenetét – az értük, és értünk meghalt és feltámadt Krisztus örömeit.

A kollégium hatalmas vasajtáján lévő fehér galamb számomra a Lélek szimbóluma. Rajta keresztül juthatunk közelebb a másik emberhez, de legfőképpen Istenhez. Pünkösdi a Szentlélek ajtónyitására szól: Ő belép, és a bizonytalan tanítványok megtelnek erővel. Kilépnék a bezárt ajtók mögül és szólnak. Szavaikon keresztül a Lélek szól az emberekhez, és közösséget, egyházat teremt, amelyben élet van.

MENNYBEMENETEL

„Láttam az éjszakai látomásban: Jött valaki az ég felhőin, aki emberfiához hasonló volt; az öregkorú felé tartott, és odavezették hozzá. Hatalom, dicsőség és királyi uralom adatott neki, hogy mindenféle nyelvű nép és nemzet őt tisztelje. Hatalma az örök hatalom, amely nem múlik el, és királyi uralma nem semmisül meg.” (Dán 7,13–14)

PILLANTÁS A MAGASBA

VONATABLAK

Utazunk a vonaton. A kocsik másik végében megpillantok egy kisgyereket, lehet vagy másfél éves, talán most utazik először vonaton. Ül a babakocsijában és nézelődik. Zavartan figyeli az eseményeket. Becsapódik az ajtó, hangos csikorgással megáll a

szerelvény, emberek járkálnak ki-be, kerülgetik a babakocsit, némelyikük olyan lendülettel jön, hogy majdnem felborítja. Hirtelen rántással elindul a vonat, majd kis idő múlva váratlanul fékez, aztán zötykölődünk tovább. A kisfiú egyre kétségbeesettebben néz, már görbül is a szája, mert a babakocsiból csak a kuszaságot látja, csak a bizonytalanságot érzékeli. Apukája ránéz, látja a riadt tekintetét. Odalép hozzá, kiveszi a babakocsiból, a térdére ülteti és együtt néznek ki az ablakon. Egy új világ tárul föl a kisgyerek előtt. Ámulattal figyeli a külvilágot. Ami így láthatóvá válik, az valami egészen új számára. Bár ez sem mentes a kuszaságtól és bizonytalanságtól, mégis eltűnik az arcáról a zavarodottság. Elsuhanunk mogorva gyárépületek mellett, elmegy mellettünk hangos szirénázás közepette egy tűzoltó autó, de ő nem csak ezt látja. Látja a fészke repülő golyát, a távoli zöldellő dombokat, a pici falu gyerekekkel teli játszótérét és csodálattal nézi azt, ahogy a kora tavaszi délutánon a báránylevelek között vidáman átsüt a nap. Látom, ahogy a kisgyerek vidáman a napra mutat. Valamit gagyog az apjának, de nem hallom, hogy mit, mert távol ülnek. Nézem, ahogy feltárla a kisfiú előtt a világ. Hol hevesen hadonászik, hol pedig az orrát az üveghez nyomva csendben figyel. Nagyon tetszik neki a fény játéka a levelek között. Az apja látja, hogy a fiúcska belefáradt a nézelődésbe. Visszaülteti a babakocsiba, a kisfiú még hosszan magyaráz. Az ablak felé mutogat, aztán hirtelen, békésen és fáradtan álomba szenderül. Már nem zavarja a csikorgás, ki-be járkálás és ajtócsapódás.

TEPLOMABLAK

Ahogy nézem ezt a kisfiút, eszembe jut: nekem is, nekünk is erre van szükségünk. Szeretnénk túllátni a hétköznapi szürke zötykölődésén, hangos ajtócsapódásain és szájlégörbítősségek összevisszaságán. Dániel próféta egy látomáson keresztül kinézhet az ablakon, és benézhet a mennyország ablakán is. Lát felkorbácsolt tengert, sasszárnyú oroszlánt, medvéhez hasonló vadállatot, de mindezeket túl, láthatja az Emberfiát, aki az ég felhőin trónol, hatalommal és dicsőséggel, aki uralkodik mindenek felett. A rend, a harmónia győz a káosz erői fölött. „Ez a királyi uralom örök uralom lesz, neki szolgál majd és neki engedelmeskedik minden hatalom.” (Dán 7,27) Amit Dániel lát, grandiózus látomás, ami tele van rémisztő és megdöbbentő képekkel, de a vészjósló fellegek között átsüt a nap, elkergeti a felhőket, és tündöklik a világ Világossága. A próféta is felfelé tekint az égre, és az Emberfiára mutat, mert a szürke és zavaros hétköznapi élet fölött is Ő uralkodik.

A tanítványok is a húsvét utáni negyvenedik napon az ég felé tekintenek, és látják a Mester mennybemenetelét. Jézus nem hagyja magukra a tanítványokat, hanem felmegy oda, ahonnan érkezett. Elfoglalja a trónt, amely mindig is az övé volt. Minden és mindenki a helyére kerül.

Ülők a templomban. Felnézek a színes ólomüveg ablakra, a tavaszi napfény átsüt a feltámadott Bárány alakján, aki határozottan és diadalmasan tartja a húsvéti zászlót. Fent van a magasban és mégis itt, közöttünk. Jó kinézni az ablakon, felfelé nézni az ég felé, és látni azt, hogy nem kell félnem. Ő velünk van minden napon a világ végezetéig.

(A Pillantás a magasba c. írás az Evangélikus Élet 2018. május 6-i számában is megjelent.)

SZÁMVETÉS ÉS JÖVŐ

„Gyülekezetünk a nemzedékváltás nehézségeit éli. Megrendítő tény, hogy a természetes fogyás abban a nemzedékben jelentkezett a leglátványosabban, amely számára elengedhetetlen volt az istentiszteleteken való jelenlét. A középgenerációnak és a fiatal felnőtteknek ez már nem örökölt hagyomány, és csak kevesek számára jelent természetes igényt. Kisebb mértékben érezhető ez Csaba, Hegy, Liget vonatkozásában is, de Rákoskeresztúron olykor drámaian mutatkozott meg. Emellé oda kell tennem azt a reménységet adó tény, hogy a családi istentiszteleteinken épp a hiányolt nemzedék kezd a gyülekezeti élethez a kötődést kialakítani. A kiegyensúlyozottan nagy (100 fő) létszámú alkalmon folyamatosan felbukkannak új arcok is. Az iskolánkkal való együttműködés mindebben nélkülözhetetlen fontosságú.”

Ezekkel a mondatokkal kezdtem a februári közgyűlésen elhangzott éves lelkesi jelentésem. Gyülekezetünk életéről ezeket a tényeket fontos újra hallani, és széles körben tudatosítani ahhoz, hogy lássuk, bizony nem vagyunk könnyű helyzetben. Olyan felemelő a konfirmációkon hallani a keresztúri hitvallás rendíthetlenségét, lendületet árasztó sorait:

„Itt állok az oltár előtt, hogy megvalljam szent hitem,
mert ez a hit a köszikla, életem ráépítem.
Őseim otthont s hazát hagytak el a szent hitért,
s megmutatták, hogy ez a hit hű szívüknek mennyit ér.
Bátran indulok az úton, melyen példájuk ragyog!
Ágostai hitvallású evangélikus vagyok!”

A régi formák és az elődök tiszteletteljes emlegetése kötelességünk, de pusztán ezek nem lehetnek feleletek a jelen korban is mindenkit megszólító kérdésre, melyet a gólgótai kereszttel tesz fel az Isten nekünk. Ő ezt tette értünk! Mint egykor Péter apostolt, Jézus ma is mindenkit megkérdez: Szeretsz-e engem? Hiszel te az Emberfiában?

A Keresztúrt megalapító evangélikusok nem gazdasági menekültek voltak. Hazájukat azért hagyták el, mert hitüket és felekezetüket nem voltak hajlandók megtagadni. Szerették a feltámadott Krisztust, hittek gondviselő hatalmában és azt meg is tapasztalták. Visszatekintve az elmúlt évtizedekre, a közelmúlt éveire, a mai számvetés eredménye az, hogy egyre kevesebb lett a jézusi kérdésre a személyes, igenlő válasz. Egy gyülekezet akkor és attól gyülekezet, ha tényleg hitközség! Az üresedő templomaink – **kétség kívül lehangelő látványa** – azonban nem hathat bénítólag, sőt! A hitünk alapjaira újra rávilágító „Reformáció 500” jubileumi év elmúltával is egyre inkább tudatos és elkötelezett, összehangolt munkára indít bennünket. Az új összetételű presbitérium lelkes tagjai, tisztségviselők, hitoktatók, lelkészek, kántorok – közösen mind azért fáradozunk, hogy korszerű formákat, külsőségeket alakítsunk ki ahhoz, hogy négy gyönyörű templomunkban az evangéliumot, a Krisztusban Istentől kapott kegyelmi jó hírt mind többekkel együtt éljük meg.

Rengeteg rejtett tartalékunk van! A kerületben sokkal több megkeresztelt evangélikus él, mint akikkel rendszeresen találkozunk gyülekezeti programjainkon. Idősek, középkorúak, fiatalok, akiket a vasárnaponkénti harangszóval, a gyülekezeti újságunkkal, internetes híradási felületünkkel, és a személyes megszólításunkkal abban kívánunk segíteni, hogy megtalálhassák a kapcsolódási pontot életük Megváltójával. A kerület

iskoláiban a legfiatalabb nemzedék megkeresztelt vagy még meg sem keresztelt tagjai hallhatnak Isten Jézusban megismerhető szeretetéről. A keresztúri üresedő templomban **kétség kívül reményteli látvány** egy-egy új arc feltűnése, óvodánk és iskolánk gyermekcserege, a családi istentiszteleteken a fiatal szülős, többgenerációs részvétel.

A legfőbb, hogy mindannyiunk **jövőképe Krisztus**, aki ma is ugyanaz, mint nagy múltú gyülekezetünk alakulásának idején. Ő az útja, igazsága és élete a benne hívőknek. Ő a jövője a Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközségnek is.

Sámel László

AZ ELMÚLT 6 ÉV – SZÁMOK, TÉNYEK TÜKRÉBEN

A 2018. március 18-án beiktatott új tisztségviselők részvételével megtartott első presbitériumi ülésen, az előző ciklus (2012 – 2018) tisztségviselői névsorának felidézése után az alábbi összesítés szerint áttekintettük az előző 6 évben történt nagyobb változásokat:

Tárgyév	Események
2012	- szeptembertől újra van evangélikus oktatás Rákosmentén. A Podmaniczky János Evangélikus Óvoda és Általános Iskola az Eszterlánc Óvoda és a Laborcz Ferenc Általános Iskola jogjogutód intézményeként 2012. szeptember 1-jén nyitotta meg kapuit - az iskolalelkész lakásának felújítása
2013	- a rákoscsabai gyülekezeti terem felújítása - a keresztúri templom környékének önerős rendbetétele, a templom esővizének elvezetése; térkövezés
2014	- a rákoshegyi templomba kis orgona beszerzése - a rákoscsabai templom rozsdásodó toronysisakjának lefestése - a rákoskeresztúri parókiába új kazán beszerzése
2015	az áldozati adománynak a gyülekezet működtetésére fordítása (ez a gyülekezeti kasszákat is súlyosan érintő QUAESTOR-brókerbotrány miatt vált szükségessé)
2016	- a rákoshegyi vizesblokk kialakítása - a rákoskeresztúri parókia kifestése önerőből
2017	- a rákosligeti templom teljesen leromlott állapotban lévő elektromos rendszerének cseréje - a Reformáció indulásának 500. évfordulóján: <i>Kereső Szó</i> ünnepi különszám kiadása; <i>Keresztvíztől szemfedőig</i> c. kiállítás a Vigyázó Sándor Művelődési Házban; 1517 méteres emlékfutás és -séta; ünnepi hangverseny a keresztúri templomban; közös istentisztelet a protestáns felekezetekkel; <i>Templomok, sorsok, századok</i> c. tanulmánykötet és a <i>Napsugáros tornyok Rákosmentén</i> című film kiadása

Köszönet és hála az előző ciklus tisztségviselőinek a feladatokban vállalt lelkiismeretes munkájukért, akik tisztség és név szerint a következők voltak:

Felügyelő: Zászkaliczky Pál	A presbitérium tagjai: Áldási Pál, Balás Gyula, Balásné Kondor Csilla, Balásné Schleckmann Zsuzsanna, Bónyai István, Bónyai Zsolt, Cseppelyné Gébele Gabriella
Gondnok: Herzog Ferenc	Gabriella, Czermann Ferenc, Dörfi Lajos, Dudás György, Fodorné Bartók Krisztina, Herzog Ferenc, Himes János, Himesné Paulik Enikő, Magyari Istvánné, Malik Pál, Majerné Szőke Zsuzsa, Molnárné Kis Anikó, Sámel László, dr. Szabó Tamás, Szetlik Tiborné, Sziklai István, Sziklai Tibor, Váginé Oláh Tünde, Zászkaliczkyné Mirák Katalin
Jegyző: Cseppelyné Gébele Gabriella	
Pénztáros: Himesné Paulik Enikő, majd Keresztesi Sarolta	
A számvevőszék elnöke: Majerné Szőke Zsuzsanna	Tiszteletbeli presbiterek: Altziebler Károly, Dudás Mihály, Schleckmann Mihály, Tóth Péter, Wiszkidenszky András
A számvevőszék tagjai: Pápay Imréné, Szalay Zsuzsanna	
Egyházmegyei közgyűlési küldöttek: Herzog Ferenc, Sziklai István	
A jelölőbizottság tagjai: Dudás György, Herzog Ferenc, Himes János, Sziklai István, Zászkaliczky Pál	

Isten áldja meg életüket, és maradjanak továbbra is gyülekezetünk aktív tagjai!

„ÉLŐ, NÖVEKVŐ ÉS MEGFIATALODÓ GYÜLEKEZETET SZERETNÉK”

Interjú Sámel Lászlóval

Gyülekezetünk közgyűlése 2018. március 11-én Sámel Lászlót választotta világi vezetőjének a következő hat évre. Az új felügyelőt kértük, hogy meséljen magáról, szolgálatáról, elképzeléseiről.

Mit tart fontosnak elmondani magáról?

1965-ben születtem Budapesten. Rákoskerten nőttem fel a húgommal együtt. Már kisgyermekként elvitt minket édesapám rákoscsabai katolikus templomba, ahol később ministráltam és bérnalkoztam. A gimnázium után a péceli Triton Rt.-nél kezdtem el dolgozni, és munka mellett végeztem el a Kandó Kálmán műszaki főiskolát Székesfehérváron. Még a gimnáziumi évek alatt ismertem meg feleségemet, Pongrácz Zsuzsannát, akivel 1987-ben kötöttünk házasságot. Két gyermekkel áldott meg minket az Isten: Katalinnal és Krisztinával. A főiskola befejezése után (villasmérnöki végzettséggel) fejlesztőmérnök lettem. Telefonok és telefonközpontok szoftveres és hardveres tervezése volt a feladat, amit nagyon szerettem. Amikor már olcsóbban lehetett komplett központokat és telefonokat behozni Ázsiából, mint nálunk az alkat-

részeket beszerezni, váltanom kellett. Ezért kezdtem bele és végeztem el a Műszaki Egyetem által szervezett MBA üzleti iskolát, ami sokat segített a karrierépítésben. Így lettem a Temic Hungary-nél fejlesztőmérnök, a Freudenberg NOK Mechatronics-nál fejlesztésvezető, minőségügyi vezető, később ügyvezető igazgató. Jelenleg (már több mint 10 éve) egy multinacionális vállalat, a Vishay Hungary Kft. budapesti telephelyén vagyok termelési igazgató.

Mikor és hogyan kapcsolódott be a rákoskeresztúri gyülekezet életébe?

Kántorként szolgáló feleségem révén házasságkötésünk óta kötődöm a gyülekezet-hez. Gyermekeinket itt kereszteltük meg, itt konfirmáltak, istentiszteletre a rákoscsabai templomba járunk. 2012-ben konfirmáltam és lettem presbiter. Idén pedig a gyülekezet felügyelőnek választott. Ehhez a szolgálathoz a mi Urunktól kérek erőt és bölcsességet.

A gyülekezetben kántorként, rendszergazdaként és bibliakör vezetőként is vállal feladatokat. Kérem, meséljen az utóbbiról!

Úgy látszik, hogy az Úr engem akkor szólít meg, amikor azt tapasztalom, hogy nagy szükség támad a környezetemben. Ez így volt az énekkarba való csatlakozásomkor és a kántori szolgálat vállalásakor is. De visszatérve a kérdésre: többször jártam korábban a rákoscsabai bibliakörben, amelyet Wiszkidenszky András 2001-ben alapított és vezetett. Ott mindig szeretetteljes légkört tapasztaltam meg. 2012-ben alig kezdte meg a bibliakör az évet, amikor Andrást váratlanul magához hívta az Úr, és a kör vezető nélkül maradt...

Valószínűleg valamelyik lelkészre hárult volna a feladat folytatása, pedig már ezen felül is nagy teher volt a vállukon. Én éppen ekkor fejeztem be kétéves bibliaiskolai tanulmányaimat a Biblia Szövetség budapesti képzésén. Látva a helyzetet, megszólított az Úr és önként jelentkeztem a lelkészünkkel a kör vezetésére.

A kör témaválasztása elég változatos: van, amikor követjük a kiadott útmutatót; van, amikor egy értékes könyv gondolatait vesszük át. Az ószövetségi történetek tanulságait összevetjük Jézus Krisztus tanításával és a mai korban tapasztalható jelenségekkel. A kiválasztott téma mentén kérdéseket tesz fel, lehetőséget teremtve arra, hogy bárki elmondhassa a gondolatait vagy küzdelmeit. A hangulat családi: imádságban tartjuk számon, hogy ki miért nem tudott eljönni, próbálunk odafigyelni egymásra, a névnapokat szeretetvendégséggel ünnepeljük meg.

Hogyan képzelem el a rákoskeresztúri evangélikus gyülekezetet hat év múlva? Milyen változásokat vár?

Élő gyülekezetet képelek el, ahol hitben vannak a tagok „a Krisztus beszéde által” (Róm 10,17) a Bibliát olvasva/hallgatva. De önmagában a hit még nem elégséges az élethez! „Mert ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott cselekedetek nélkül” (Jak 2,26). Isten kegyelméért hálával tartozva, hitből cselekvő (szolgáló) gyülekezetet képelek magam elé.

Növekvő gyülekezetet képelek el. Mi magunk legyünk az elsők, akik számot vetnek: mennyi a látszat és a valóság az életünkben! Olvassuk a Bibliát? Keressük az Isten igazságát? (lásd Mt 6,33). Családunkban beszéljünk az Úr Jézus Krisztusról, a Megváltónkról, az örök élet Uráról! A presbitérium legyen egymást segítő, szolgálatot készségesen vállaló csapat! Értjük el az egyházközségünk egyházfenntartóit és a nyilvántartott evangélikusokat!

Megfiatalodó gyülekezetet képelek el. Dolgozzunk azon, hogy a saját gyermekeink, és azok gyermekei jöjjenek el és járjanak gyülekezetbe! Folytassuk és építsük tovább az iskolai családi istentiszteleteket! Gondolkozzunk el az óvoda bevonásának módján is! Találjuk meg, hogyan tudjuk vonzóvá tenni a fiatalok számára a gyülekezethez való tartozást!

Tervei szerint milyen területen, milyen feladatokban segítené Ön a gyülekezet fejlődését a most következő években?

Kezdetben a feladatok és az erőforrások strukturálására szeretném az energiámat koncentrálni. Elsőként közösen számba kell vennünk a teendőket, ezeket fontossági sorrendbe kell állítanunk, majd a feladatokhoz hozzá kell rendelnünk a munkacsoportokat vagy személyeket, akik egy időben, párhuzamosan dolgoznak a megvalósításon. Mindez önkéntes vállalással lenne igazán erőteljes! Szeretnék kialakítani egy internetes felületet a presbiterek és tisztségviselők számára, hogy a munkát az évi néhány presbiteri alkalmon túl is összehangoltan tudjuk végezni.

Ezután magam is egy vagy több munkacsoportnak szeretnék a tagja lenni, és dolgozni a kitűzött célok eléréseért.

Véleménye szerint milyen arányban kell állnia a lelkeszi és a nem lelkeszi munkának egy gyülekezetben?

A kérdés megválaszolásához meg kell vizsgálni, hogy az adott gyülekezet milyen állapotban van: milyen lelkeszi és nem lelkeszi feladatokra van éppen szükség. Az is fontos, hogy a szükséges munkák elvégzéséhez van-e elég emberi erőforrás. A mi egyházközségünk esetében a lelkeszi oldalon rendkívül nagy a túlterhelés, melynek enyhítésére a megválasztott tisztségviselőkkel megoldást kell találnunk, pl. különféle szolgálatok vállalásával.

Van-e olyan bibliai íge, amelyhez erőforrásként tud fordulni mindennapjai küzdelmeiben és szolgálattelvőként?

A konfirmációmra ezt az ígét választottam, amely segít megújítani az erőmet a küzdelmekben: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!” (Ézs 43,1) Az Istené vagyok, aki néven szólított, aki úgy szeret, hogy egyszerűen Fia által megváltott, hogy nekem örök életem legyen. Ezért nem félek, és hátalt szívvél vállalom a küzdelmet!

Készítette: Koczor Kinga

Zászkaliczky Pál

500 ÉVES A HEIDELBERGI DISPUTÁCIÓ

Tavaly év végén hívta fel valaki a figyelmet arra, hogy az 500 éves évfordulók sora egyházunkban csak most kezdődik, hiszen egészen 1546-ig, Luther halálának évéig minden évben történt valami fontos. Sőt, ha a magyar reformációra is gondolunk, akár az egész évszázadot félévezredes ünnepségi mámorban tölthetnénk.

A sok fontos esemény közül azonban kimagasodik 1518. április 26. Mi is történt ekkor? Luther Ágoston-rendi mentora, Johann Staupitz vikárius megbízta Márton barátot, aki akkor már a wittenbergi egyetem tanára volt, hogy foglalja tételekbe teológiai gondolatait. Fél évvel vagyunk a 95 tétel nyilvánosságra hozatala után, ami számos fontos teológiai gondolatot tartalmaz ugyan, de valójában mégis csak a búcsú akkori gyakorlatát megcélzó vitáit, nem pedig összefoglalása Luther újító teológiai elveinek.

Az Ágostonos rend három évente tartott olyan gyűlést, amelyen teológiai kérdéseket vitattak meg. 1518-ban a Rajna menti Heidelbergben gyűltek össze. Ezen elnökölt – Staupitz megbízásából – Luther, és erre a *disputára* (beszélgetésre) írta meg 40 tételét, amelyek közül az első 28 teológiai, az utolsó 12 pedig filozófiai tétel.

Tömör teológiai tételekben foglalja össze Luther először a hitből való megigazulás elvét, a kereszt teológiájának lényegét. Azzal indít, hogy Isten törvénye nem segíti az embert üdvösségre, mert lehetetlen azt teljesíteni, sőt, ha cselekedetekkel akarunk Isten előtt érdemeket szerezni, akkor elbizakodottá válunk, és még inkább eltávolodunk tőle. Ugyanakkor, ha az ember attól fél, hogy amit tesz, az bűn, akkor ezzel az attitűddel válnak azok Isten szemében bocsánatosak. Mindez azért van így, hogy ne önmagunk akarjunk Isten közösségébe eljutni, hanem arra a Krisztusra nézzünk, aki megszerezte számunkra a kegyelmet.

Ezután szembe állítja a dicsőség teológusát a kereszt teológusával. Az előbbi az egyház világi hatalmát és befolyását akarja elérni, ezért hangsúlyozza a cselekedetek jelentőségét, az utóbbi azonban Krisztus kereszten elszenvedett válságművében látja az ember útját az üdvösségbe. Az az ember igaz – mármint Isten szemében – aki „nagyon bízik Krisztusban”.

A tételek csodálatos zárógondolata az, hogy Isten nem megkeresi a számára szeretetre méltó embert, mert ilyet nem találhat, hanem megteremti azt. Ez pedig a hit. A hit, amit nem lehet akarni, nem lehet megtanulni – persze az ismeretek nagyon fontosak –, hanem a hit, amit Isten Szentlelke ébreszt és táplál, és amely egyedül képes a kereszt-halál botrányában meglátni a megmenekülés útját.

Ha ezeket a gondolatokat magunkévá tesszük, akkor válunk igazán evangélikusokká. Annak érdekében, hogy egy kicsit közelebb kerüljünk a szöveghez, éppen az évforduló kapcsán, ezzel fogunk ismerkedni a Luther-olvasókört követező alkalmán, 2018. május 29-én.

JELENETEK AZ IFILM-KLUB ÉLETÉBŐL

Több mint száz éve érkezett be az az első vonat a vetítővászonra, ami elől az ijedt nézőközönség székeket és egymást nem kímélve ugrott el. Mintha csak egy vadállat rontott volna a moziátorba. Azóta a mozgóképet megszelídítettük, életünk része lett, egyre kisebb és kisebb képernyőkön és egyre több helyre követ minket, vagy mi őt. Most már telefonnal jár abba a bizonyos helyiségbe a király is, és nem az éjjeli lámpát kapcsoljuk le este, hanem a képernyőt ki. Imára kulcsolt kezek helyett a készüléket szorítva búcsúznak a naptól. A hosszan tartó figyelem egyre költségesebb – olvasom egy felmérésben. Miért kérem akkor most mégis a figyelmeteket? Filmklubba hívlak titeket, miközben arról papolok, hogy médiatartalmak árasztanak el mindent és nem kellene folyton a képernyőt nézni? Miért szeretném, ha órákat ülnének a vásznat bámulva?

A csoda miatt. A celluloidba, vagy most már avi fájlba zárt vadállat – a film – sok mindent tud üzeni annak, aki közel engedi magához. Olyasmiket, amelyek észrevétlenül adnak válaszokat alig megfogalmazott kérdésekre. És ezeket olyan jó megbeszélgetni a film után, vagy csak csendben hagyni, hogy az alkotás ébresszen fel új gondolatokat. Szuper élményeim voltak veletek ilyen filmnézések után már eddig is az IFILM klubunkban. Aki még nem jött el azt is szeretettel várjuk mozizni, beszélgetni minden hónap utolsó péntek estéjén, egészen nyárig és majd ősszel újra. Gyertek, jó lesz!

PÜNKÖSDI ADOMÁNY

A gyülekezet presbitériuma 2018-ban is pünkösdi ünnepére hirdeti meg az áldozati vasárnapot. Tavaly felújítottuk a rákosligeti templomot, és jelentős értéknövelő beruházásokat is végrehajtottunk ott. Az ezzel kapcsolatos kiadásaink ugyanakkor jelentősen meghaladták a tervezettet, ezért gazdálkodásunk egyensúlyba hozása érdekében az idej adomány az **egyházközség működésének biztosítását** szolgálja. Kérjük gyülekezetünk tagjait, hogy áldozatkészen támogatassák ezt a célt is.

Kérjük, hogy adományát az újsághoz tartozó borítékba téve hozza el magával valamelyik templomunk pünkösdi istentiszteletére, vagy juttassa el a lelkesi hivatalba. Köszönjük.

„Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2 Korinthus 9,7)

SZOLGÁLATAINK

2018. MÁRCIUS 16 – 2018. ÁPRILIS 21.

KERESZTELÉS:

-

ESKETÉS:

Ritz Zoltán – Huszár Piroska

TEMETÉS:

Péter Sándorné sz. Sramkó Teréz (67), Cseh Jánosné sz. Burger Julianna (94), Simon Ferencné sz. Hrudka Zsuzsanna (79), Tesánszky Mihályné sz. Lassan Katalin (85), Gyurcsánszky Pál (77), Kalina Pálné sz. Sárosi Zsuzsanna (76), Széles Károly (83), Tóth Tibor Sándorné sz. Hidasi Erzsébet (80)

NYÁRI TÁBOR

A hittanos tábort

2018. június 18 – június 23 között tartjuk
Gyenesdiáson

Jelentkezés Nagyné Szeker Éva lelkésznél (tel.: **06-20-824-8021**),
vagy az **eva.szeker@lutheran.hu** címen

A gyülekezeti ifjúsági tábort
(a már konfirmált korosztály részére)
2018. július 23 – 28 között tartjuk
Csákváron

Jelentkezés Kovács Áron lelkésznél
(tel.: **06-20-824-4912**), vagy az
aron.kovacs@lutheran.hu címen

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Hívogató

PROGRAMOK – 2018 PÜNKÖSD

Május 20. Pünkösdszombat:

ünnepi úrvacsorai istentisztelet a szokott rend szerint

- Rákoshelyen és Rákosszentmihályon **9 órakor**
- Rákosszentmihályon **10.30-kor**
- Rákosszentmihályon **11 órakor**

Május 21. Pünkösdi hétfő:

A Déli Evangélikus Egyházkerület missziói napja a pestszentimrei Sportkastélyban (Cím: Budapest XVIII. ker. Kisfaludy u. 33/C).

A **„Ti kinek mondotok engem?”** című egésznapos programon az egyházkerület gyülekezetei együtt ünnepelnek.

A missziói napon búcsúzik az egyházkerülettől Gáncs Péter nyugdíjba vonuló püspök.

Ezen a napon helyben nem tartunk istentiszteleteket!

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákosszentmihályi Evangélikus Egyházközösség

1173 Budapest, Bakancsos utca 2.

Nagyné Szeker Éva tel.: (+36 20) 824-8021, e-mail: eva.szeker@lutheran.hu

Felelős kiadó: Nagyné Szeker Éva

Szerkesztette: Mirák Katalin

Grafikai terv és tördelés: Szetlik Péter

Nyomdai kivitelezés: Áldási és Németh nyomda

Honlap: <http://rakosszentmihalyi.evangelikuskegyhazkozseg.hu>

facebook.com/rakosszentmihalyi.evangelikuskegyhazkozseg